

NIV-NYTT

1

Medlemsblad for Norske Idrettsleder-Veteraner
24. årgang Nr. 3. oktober 2025

Bildet er av deltakerne på den meget vellykkede sommerturen i juni.

Norske Idrettsleder- Veteraner

Postadresse:
c/o Norges Idrettsforbund
0840 Oslo

<http://idrettsveteraner.com/>
post@idrettsveteraner.com
Bankkonto nr.: 6011.05.96009
Org. nr.: 995 295 423

Leder:

Tove Strand
Hamborgv. 1A, 0860 Oslo
M: 930 93 768
tovestrand@yahoo.no

Nestleder:

Petter Riiser
Kjøiveien 43, 1386 Asker
M: 913 03 208
petter.riiser60@gmail.com

Styremedlem, sekretær:

Kari Strande
Lars Mikkelsens v. 4
3531 Krokkleiva
M: 909 96 515
kar-st@online.no

Styremedlem, økonomi:

Odd-Roar Thorsen
Nadderudveien 123A
1359 Eiksmarka
M: 957 56 178
Oddroar.thorsen@gmail.com

Styremedlemmer:

Harald Bråthen
Vingolfveien 24, 1170 Oslo
M: 911 03 688
harald@lynx.no

Anne Marie Lund Thorvik
Bærumsveien 234,
1357 Bekkestua
M: 91798900
annemarie@thorvik.eu

Marit Wiig
Borgenveien 50, 0373 OSLO
M: 951 65 744
Marit.wiig4@gmail.com

Redaktør NIV-NYTT

Per Rune Eknes
Solstadveien 2
1396 Billingstad
M: 922 3 48 47
per.rune@medley.no

For en fotballhøst vi får

Nylig gjennomførte Bodø Glimt en stor bragd på eget kunstgress i Champions League, der laget spilte uavgjort mot storlaget Tottenham.

Det blir mye moro fremover med superlaget fra Aspmysra. Bodø Glimt skal ha 4 kamper til før Champion League tar juleferie.

Før dette vil vi også forhåpentligvis kunne glede oss over herrelandslaget i fotball sine kamper for å komme seg til verdensmesterskapet i Canada, Mexico og USA, til neste år.

I løpet av høsten skal det gjennomføres 3 kamper til for Norge. Foreløpig leder Norge gruppen med 15 poeng, foran Italia og Israel med 9 poeng hver. Norge har en kamp mere spilt enn Italia, men uansett er Norge pr. nå uten poeng tap i kvalifiseringen.

Kvinnene skal ut i to privatlandskamper før jul, mens deres neste mesterskap blir VM i 2027. Vålerenga sitt kvinnelag er også i gruppespillet av Champions League, og har sin neste hjemmekamp på Untility Arena mot Wolfsburg 15. oktober.

Fotball Norge har nå mange profiler som viser seg frem på de internasjonale arenaene. Utøvere som det er lett å se har tatt treningsarbeidet sitt på alvor. Det er nok å se til den store og høyreiste, Erling Braut Haaland. Mekan til kraft, styrke, spenst og hurtighet, har man knapt sett noen gang av noen idrettsutøver. Det er helt slutt på den tiden at andre toppidrettsutøvere kan se ned på fotballspillerne, fordi de ikke har trent nok. Fotballspillerne har skjønt at de må trene.

Per Rune Eknes, redaktør.

NIV-NYTT

Utkommer i februar, mai, oktober og desember.

Redaksjon: Harald Bråthen, Lars Kolsrud, Petter Riiser, Kari Strande, Erik Unaas.

Redaktør Per Rune Eknes. **foto:** Håvard Lillegård.

Styrelederens ord

Tove Strand

Vi har nylig hatt VM i friidrett.

Forventningene var store på forhånd, men mange av utøverne våre opplevde «stang ut». Det er selvsagt trist for dem det gjelder og litt trist for oss som sitter der forventningsfulle, men slik er det. Konkurransen er tøff og alt må klaffe. Formtoppen må treffe akkurat og det er helt nødvendig å unngå skader. Men i virkeligheten skjer det ting. Det fikk vi se mange eksempler på.

Det vi også fikk se og høre, var utøvere som håndterte intervjuer med klokskap og engasjement. Mange snakket også om stolthet og glede over å være en del av et fellesskap, - det norske landslaget.

Stafettjentene er en historie for seg. De viste en glede over fellesskapet og en vilje til å støtte og heie på hverandre som også ga imponerende sportslige resultater.

Hva motiverer noen til å trene så hardt og så mye år etter år, reise seg etter skader og gå på? Karsten Warholm sa at det som drev han, var å teste hvor god han kunne bli. Det samme sa Henriette Jæger. De legger ned utallige timer og de får støtte fra egne trenere, fra toppidrettssenteret og fra andre utøvere.

Det er inspirerende å høre reflekterte, engasjerte og dyktige utøvere, uavhengig av idrett. Mange formidler en idrettsglede som forhåpentlig inspirerer særlig helt unge til å prøve seg, enten det er fotball, fri-idrett eller noe annet. Det viktige er å bli med i et miljø, få en tilhørighet og bruke kroppen til fysisk aktivitet.

De som utgjør støtteapparatet har et særlig ansvar for å påse at alt som gjøres for å bedre utøveres resultater, tåler kritiske blikk. Det gjelder både forskning og det som kan kalles forbedringsprosjekter. De må ligge godt innenfor etiske grenser og det mer vide begrepet Fair play. Vi har hatt eksempler i vinter på at det moralske kompasset sviktet. Jeg ble også overrasket over et forskningsprosjekt som ble vist i Kveldsnytt 15.9. Forsøket gikk ut på å la utøveren holde ansiktet under vann og holde pusten så lenge vedkommende klarte. Det ble sagt at testen ga en drukningsfølelse, men håpet var at «drukningen» skulle bidra til at milten produserer noen flere røde blodlegemer. Og kanskje gjør milten det. Men vil vi bruke slike metoder? Er alt ok å teste ut? Hva hvis barn eller amatører inspireres til å teste metoden, uten faglig tilsyn?

Det er sikkert utfordrende å sette klare grenser for testing og utprøving, men jeg tror det er viktig for tilliten. Vi vil heie på utøvere som blir gode gjennom kunnskapsbasert trening og eventuelt forbedret utstyr, som også konkurrentene får tilgang til.

Tove Strand

Sommerturen 2025

Sommerturen i år var satt av til nye fantastiske idrettsanlegg i Oslo. Hovedstaden viste frem flotte anlegg, som virkelig har et høyt nivå. Vi besøkte Sonja Henie hallen, nye Jordal, nye Tøyenbadet og til sist Bogstad Golf.

4

Spreke damer: Turnere og kunsthopp i skjønn forening. fra venstre Turid Veslemøy Viervoll, Eva Berge, Linda Ruud (Oslo skøyte klubb) og Ann-Helen Bjørnstad.

Vår styreleder kommenterte etter turen, - Jeg tror alle som deltok, var enige om at det ble en interessant og hyggelig dag. Alt gikk etter planen.

Vi startet fra Ullevål kl. 10.00 og ble godt tatt imot i Sonja Henie-hallen. Laila Andresen orienterte litt på bussen og introduserte sine medhjelpere i hallen. Oslo skøyteklubb hadde jobbet i 40 år for ishall og endelig ble jobben belønnet med

Tøyenbadet

en flott hall. Under bakken og med samme inngang var det bygd en flerbrukshall som skolene i området bruker på dagtid.

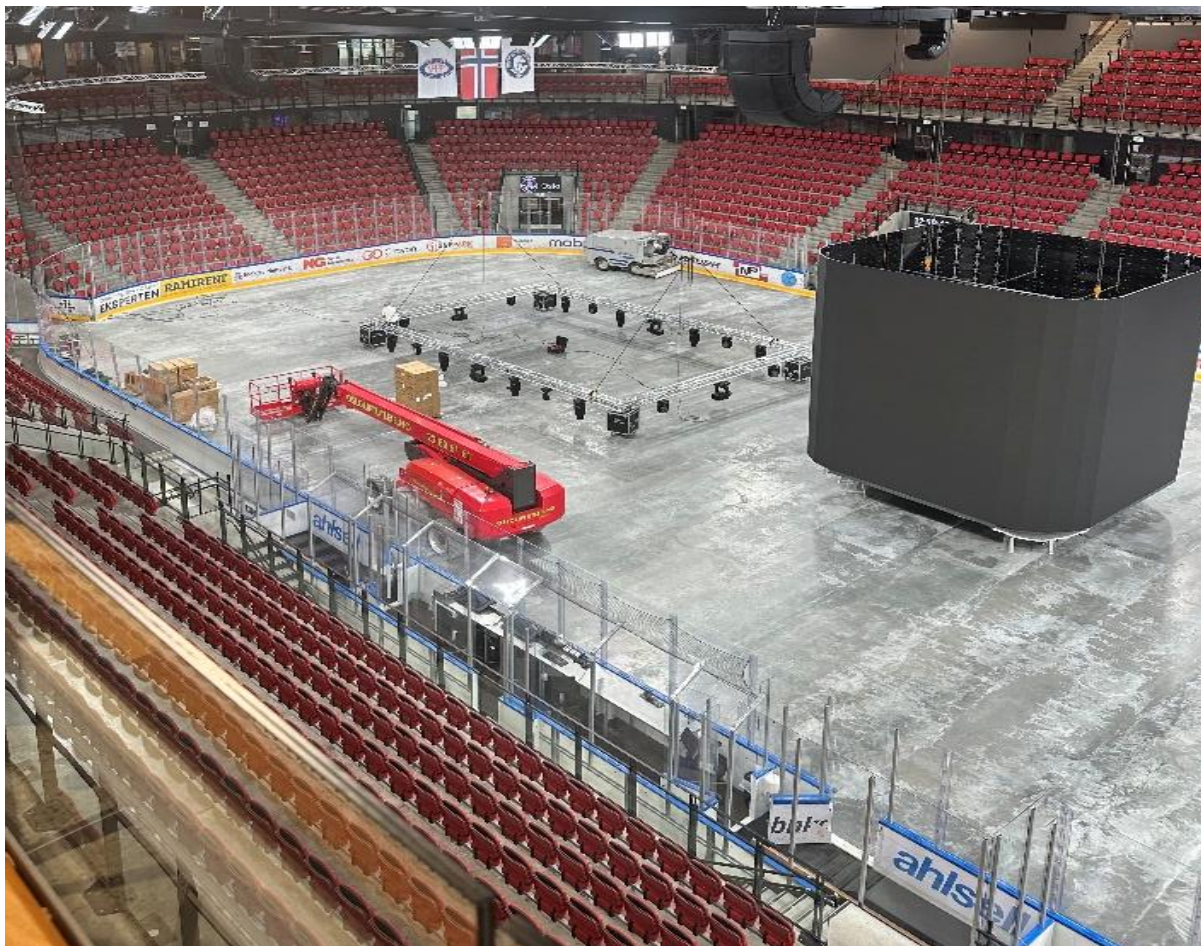
Derfra dro vi til Jordal og ble godt tatt imot av Oslo kommunes Stian Gundersen med medarbeidere. Stian holdt interessante innledning både der og i Tøyenbadet.

Begge steder hadde han med seg kollegaer som også bidro. VIF sørget for en enkel lunsj på Jordal og Per Rune Eknes sørget for at vi hadde litt bakgrunnskunnskap da vi kom til Tøyenbadet.

Siste stopp var Bogstad Golf der vi også spiste Skagen røre som avslutning på turen.

Elisabeth Seeberg fortalte litt om stedets historie på bussen til Bogstad og hun og en som hadde jobbet der i 33 år, viste oss bla helårsmulighetene golfentusiastene har nå.

Det vi sitter igjen med, er at vi er imponert over standarden på anleggene og også hvor flotte uteområdene rundt anleggene er.

Jordal Amfi

Det var også tid til gode samtaler underveis, og flere benyttet anledningen til å knytte nye bekjenskaper og utveksle erfaringer fra sine egne idrettsmiljøer.

Stemningen var preget av latter, engasjement og ekte idrettsglede – akkurat slik vi ønsker at våre samlinger skal være. Mange uttrykte glede over å se hvordan Oslo satser på idrettsanlegg og tilrettelegger for aktivitet året rundt, for både unge og eldre. Vi ser allerede frem til neste fellestur, hvor vi kan oppdage nye steder og fortsette å bygge fellesskapet vårt.

Styret.

Nordisk idrettsledersamarbeid hva nå?

12. juni inviterte NIV styret våre kolleger i de nordiske søsterorganisasjoner til møte i Oslo for drøfting av vårt videre samarbeid.

I møtet hadde vi en kort presentasjonsrunde og litt om de ulike organisasjonenes basis i hhv idrettslederveteraner, aktiv veteranidrett og aktivt idrettspolitisk engasjement. Ut ifra en statistikk over deltakelse på de nordiske møtene er det tydelig at interessen blant våre medlemmer for å delta på disse nordiske møtene/konferansene har vært nedadgående i alle land.

En hovedkonklusjon fra møtet er at det tas «time-out» for de nordiske medlemsmøtene slik de har vært arrangert til nå. En time-out for medlemsmøtene er ikke til hinder for at organisasjonene kan spre informasjon om aktuelle konferanser til sine medlemmer. Det er et ønske om at det videreføres møter på styrenivå. Det vurderes å legge inn et slikt ledermøte på fredag ettermiddag under en konferanse som Estland inviterer til fra 5. til 7. juni i 2026. Programmet er ikke klart enda, men vil bli distribuert til NIVs medlemmer som kan vurdere eventuell deltakelse på eget initiativ. Estland er

På bildet er fra venstre Kristina Thure, Birgitta Kervinen, Odd Roar Thorsen, Kari Strande, Vesa Lappalainen, Petter Riiser, Marit Wiig og Kerstin Rosen.

slik vi har fått et bilde av en organisasjon som er mer basert på aktiv veteranidrett enn på idrettsledelse.

I vårt møte i juni drøftet vi også bistand til Baltikum hvor særlig Finland har et aktivt samarbeid med Estland. De har bistått med erfaringer fra sin organisasjon og bistår noe i forberedelsene til konferansen i 2026. Det er også diskusjon om videre utvidet samarbeid til de øvrige Baltiske landene. Finnene ønsker primært et utvidet Nordisk/Baltisk samarbeid. Sverige støtter aktivt opp om Estlands konferanse i 2026 og vil sende deltakere dit og er beredt til å bidra om det er konkrete behov og ønsker. Norge ser ikke at det er aktuelt å bidra for NIV som organisasjon, men vil kunne koble videre til aktuelle særforbund som har veteranidrettsaktivitet og med informasjon til våre medlemmer.

Hva gjør vi i 2027?

Det er konkludert med en «time-out» for de tradisjonelle nordiske medlemsmøtene og det legges opp til et møte i 2027 for styrene for erfaringsutveksling, lære av hverandre, informasjon om utviklingen av idrettspolitikk, rammevilkår, idrettsdemokrati mm. Møtene kan gjerne arrangeres som en hybrid med fysisk/digitale møter. Det ble ikke avklart hvem som tar initiativ til dette.

Generelt ble det tatt opp at det må avklares mål og hensikt med ulike møter uavhengig av omfang på møtene. Hva vil vi felles oppnå, hva vil den enkelte organisasjon oppnå og hva vil det enkelte medlem oppnå og hva kreves av innsats og økonomi for å få gode møter hvor vi lærer av hverandre og bringer med oss noe hjem som gir merverdi. Vi trigges gjerne av nysgjerrighet, ønske om lære av og forstå hverandre, ulike kulturer og hva vi vil ha ut av et samarbeid (Legacy).

Styret tar gjerne imot tanker og meninger fra våre medlemmer om vi skal fortsette med å ha et nordisk samarbeid og eventuelt på hvilken måte dette bør drives.

Kari Strande

Idrettspresidenten har alt på stell

NIV-medlemmene fikk møte en fornøyd Idrettspresident Zaine Al Zamarai i septembermøtet på Ullevål. Likevel – en bekymring adresserte hun: Den største utfordringen er at vi blir tatt for gitt! «Det løser seg», er holdningen. Mange har ikke peiling på hva vi driver med. Når var idretten tema i valgkampen sist? - OL på Lillehammer (1994)? spør hun retorisk.

9

Zaineb etterlyser større interesse fra både media og politikere. -Dette bekymrer meg når vi vet hvor viktig idretten er for både det fysiske og det psykiske. - Idretten er topp i livet – utbasunerer hun.

Idrettspresident Zaine Al Zamarai vil ikke at idretten skal bli tatt for gitt. Foto NIF

-Dessverre har vi brukt usedvanlig mye tid på å få politikerne til å bli ambassadørene våre, fremholder Zaineb. Innsatsen har likevel gitt resultater. -Vi må fortelle at vi ikke skal neglisjeres. Strategisk arbeid opp mot partiprogrammene har gitt resultater.

Mer oppmerksomhet

Vi har fått mer oppmerksomhet. Idretten er nevnt i 100 prosent av partiprogrammene.

*Enerettsmodellen støttes av alle, unntatt FRP.

*Momskompensasjonen har passert en milliard.

*Partier som ikke har brydd seg om toppidretten, har snakket om toppidretten.

Det er en utfordring om ikke den offentlig støttede idretten har gode nok rammebetingelser. Vi har også sett en utvikling med private landslag. Hvis ikke idretten selv klarer å svare på utfordringene, er det fristende å forsøke nye og andre veier.

Sterkere prioritering

Ingen sier nei til idretten, fastslår Idrettspresidenten. Hun peker på at frivilligheten er viktig, fordi den løser mange av det offentliges oppgaver.

-En plass i et ungdomsfengsel koster 100 millioner. Vi bruker altfor lite til forebygging. Her har idretten en viktig oppgave. Vi må også ta en enda større posisjon i forhold til folkehelsen, peker hun på. Og nevner også temaet økonomi som en barriere.

-Vi må prioritere – og noe må prioriteres ned. Her er vi ikke tydelige nok!

Godt oppmøte: Det var mange som ønsket å høre på idrettspresidenten. Her ser vi årets 80. - års jubilant Arne Kvalheim i en god samtale med Rolf Nyhus, mens tidligere idrettspresident Berit Kjøll er til venstre. Foto NIF

Realisere Toppidrettssenteret

Zaineb peker på betydningen av å realisere det nye Toppidrettssenteret snarest mulig.

-Politikerne holder oss varme, men «in scahalla» - hvis gudene vil – kan vi ha byggetillatelse klar våren 2027. Vi har fått en bedre relasjon til KUD enn tidligere. Vi er mer på lag. Det har vært veldig fint. Idrettsstyret jobber med alle

departementene. Enerettsmodellen og momskompensasjon er oppgaver det har vært svært viktig å få plass.

Hun er også opptatt av idrettens oppgaver i forebygging. Inkludert økonomi som en barriere for deltagelse.

-Flere har ikke råd til å drive idrett, påpeker hun. -Frafallet er høyere når alt blir dyrere. Til tross for dette har medlemstallene gått opp. «Kult» fastlår Idrettspresidenten fornøyd.

Harald Bråthen

Høstens jubilarer

Kirsti Jaråker, Bedriftsidrett	04.10 1945 (80 år)
Kari Jørstad, Håndball	24.10 1950 (75 år)
Svenn-Erik Nordby, Bordtennis	01.11 1950 (75 år)
Berit Kjøll, Seiling/rytter	30.11 1950 (75 år)
Sverre K. Seeberg, Ski/hundekjøring	03.12.1950 (75 år)
Anne Marie Lund Thorvik, Ski	09.12.1945 (80 år)
Per Fredrik Wright, Tennis/bandy	30.12.1940 (85 år)

#Erlings epistel#

Erlings epistel

Høsten 1972 flyttet jeg til Bodø for å bli kroppsøvingslærer ved Bodø gymnas. Her ble jeg bare ett år – jeg syklet(!) hjem i slutten av juni 1973 til videre studier og sendte alt jeg hadde på hybelen med toget i en pappkartong.

Året ble opplevelsesrikt. Jeg fikk oppleve nord-norsk høst/vinter med storm i kastene, skihopping fra Mo i sør til Kirkenes i nord – stort sett som trener for unge talenter hvorav noen faktisk ble ganske gode - og flotte naturopplevelser i barsk natur. Bosatt i Fredensborgveien, var Aspmyra Stadion et kvarters gange unna. Selv om jeg ikke var – eller er – spesielt opptatt av fotball, kunne jeg ikke unngå følge med på Bodø/Glimt.

Erling Rimeslått

Som lærer hadde jeg flere elever som senere skulle spille på Glimts A-lag og som ble ledere og trenere på høyt nivå. Blant flere var den lynraske Ove Andressen – senere leder for klubben, og Øystein Gåre – trener både for Glimt og for Norges U-21-landslag. I 2006 ble han kåret til «Årets trener» i fotball. Han gikk altfor tidlig bort i 2010.

Bodø/Glimt sitt lagbilde fra den nylig spilte Champion League kamp mot Tottenham på Aspmysra, foto Kent Even Grundstad

Bodø/Glimt ble stiftet i 1916. Aspmysra Stadion ble åpnet til klubbens 50-årsjubileum i 1966. Publikum strømmet til Aspmysra, og i 1975 var det over 12000 tilskuere til stede på en cup-kamp mot Viking – i en by som da hadde ca. 30 000 innbyggere. I dag er kapasiteten på Aspmysra 8000. Supporterklubben «Den «Gule Horde» ble stiftet i 1974. I dag er det offisielle navnet på supporterklubben «J-feltet». Supporterne er en vesentlig suksessfaktor i Glimt. 1975 ble et merkeår for Bodø/Glimt. Det ble skapt en atmosfære og en kultur som det snakkes om den dag i dag. De vant det som den gang het «Avdeling Nord-Norge» suverent uten å tape en eneste kamp. Men det som huskes aller best fra det året er nok cupfinalen på Ullevål der Vard ble slått 2-0.

Som i all idrett har Glimt vært gjennom flere berg- og dalbaner. Men i 2024 kunne de altså jubile for seriegull nr. 4 på 5 år i tillegg til flere imponerende internasjonale resultater de siste årene. Det er ikke mindre enn imponerende for en by som i dag har ca. 43.000 innbyggere. Hva er det denne klubben gjør riktig? For noe er det jo. Det er sikkert sammensatt. Liv, stemning og entusiasme, trenerteam og kompetanse, kultur, økonomi osv. Til det siste: i 2023

var Glimt nr. 3 på omsetningstoppen bak Molde og Brann, men foran Rosenborg. Så økonomi betyr mye, men langt fra alt. Uansett – det er artig å følge med på Bodø/Glimt. 50 år etter hybel-livet i Fredensborgveien kan jeg fortsatt høre brølet fra Aspmyra og lar meg imponere: «Bodø/Glimt superlag – det er det beste vi har i dag»
Kilder: <http://www.glimt.no>, Wikipedia, SSB

Jens Kristian Hauge scoret to mål mot Tottenham nylig. Foto Kent Even Grundstad

Møter resten av 2025.

Medlemsmøte tirsdag 14. oktober kl 13.00. I Auditoriet på Norges Idrettshøgskole ved Sognsvann. Marit Wiik forteller om Golf sin vei fra «snobbesport» til «folkesport».

Medlemsmøte 14. november: Lise Klavenes , fotballpresident. -Tema kommer.

Husk julebord på Olympiatoppen 9.desember.

Studenthybler, aldershjem og Cruise-skip - *kan de ha noe til felles?*

Jeg har nå kommet i en alder der jeg regelmessig besøker gamle venner i deres nye bolig – et rom på aldershjemmet eller bo- & omsorgssenteret som dette ofte kalles nå.

14

Det er jo alltid en årsak til at man trenger den hjelpen og det tilsynet som kan tilbys der, men oftest opplever jeg disse omsorgs-boligene som utrolig kjedelige. Boenheten inneholder vanligvis et stort bad (dusj og toalett) praktisk for rullestol og rullator og et 15-20 kvm bo-/oppholdsrom, som er spartansk og iskaldt innredet.

Den gang vi bodde på studenthybler, ville vi vært lykkelig over å kunne få leie en slik rom-størrelse i en kjeller eller i et kollektiv - også med eget bad! Vi hadde raskt reist til IKEA for å finne smarte møbler til vårt nye hjem, tilpasset studentlivet for å kunne ha det praktisk og hyggelig i vår nye, lille bolig. «Nå er livet mitt her.», tenkte i alle fall jeg, og gjorde det nye student-hjemmet mitt enkelt, praktisk og oversiktlig, men også godt å komme hjem til.

Forfatteren Lars Kolsrud, her sammen med styreleder Tove Strand,

Hva skjer når vi får plass/blir plassert på et aldershjem? I beste fall får vi lov å ta med en stol og en TV hjemmefra, evt. også noen bilder til å ha på nattbordet eller i vinduskarmen (for det er sjelden lov å henge noe opp på veggene). Stolen kan være et kjærte minne, men denne er oftest altfor lav til at den fungerer godt for beboeren nå, selv om det har vært en favoritt hjemme i mange år. Det nye bostedet omtales oftest som «rommet», men jeg har dessverre også hørt det omtalt som «boksen». Sjelden omtales det med lengsel som «rommet mitt», enda det er sannsynlig og planlagt at man skal være her «livet ut». Aldri har jeg erfart at et slikt rom på et Bo- & service-senter har vært pent og hyggelig med praktiske, smarte løsninger som det kan være godt å trekke seg tilbake til. «Boksen» er derfor dessverre en god, men en ikke spesielt hyggelig beskrivelse.

Det finnes faktisk små, smarte og pene rom som leies ut, - vanligvis for kortere tid. Disse kalles oftest lugarer og finnes på alle cruise-skip. De fleste lugarene er på størrelse med sykehjems-rommene, og i disse velger mange eldre, med god økonomi, å reise uke etter uke - gjerne jorda rundt. Reisen, room-service, underholdning hver kveld og rask tilgang på lege er selvfølgelig en bonus. Men dersom de hadde blitt tilbudt en lugar så spartansk møblert som et normalt sykehjems-rom, tror jeg ingen hadde blitt med på seilasen, uansett hvor spennende reisen og luksuriøst resten av skipet måtte være.

Forfatteren kaller gjerne sykehjemsplass for "boksen". Foto PRE

I vanlige cruise-lugarer tar oftest en stor dobbeltseng unødig mye plass. Om denne ble byttet ut med en praktisk og høy «sykehus-seng» langs veggen, ville det vært god plass til å snu rullestol eller rullator. Cruiselugar-løsningene har også god skap-/skuffeplass, oftest en liten sofa, et smalt skrivebord og en leseplass med godt lys. Det er kaffemaskin, et lite kjøleskap og TV'n er oftest til å rotere slik at man kan å se godt fra flere vinkler, både fra sengen og salongen. Det å ta imot en gjest eller to på en cruise-lugar er hyggelig og krever ikke å måtte låne stol(er) fra naborommet eller spisesalen. En TV-kveld med film eller å se idretts-sendinger sammen med venner, blir derfor helt uproblematisk. Hvorfor finnes det ikke smarte, praktiske innredninger i rommene på aldershjem? Siden dette ikke finnes, hvorfor er det ikke en IKEA-avdelingen for møblering av hjem for eldre? Praktiske flatpakker som kan være enkle å montere og demontere, beregnet for små bo-enheter for pensjonister på servicesenter eller hjemme. Alle stoler med høyere setehøyde enn normalt slik at de er lettere å sette seg ned i og reise seg opp fra. Stolene har selvfølgelig også solide armlener for ekstra støtte og mulighet til hjelp fra armene ned i sittende stilling og opp igjen.

Vi vet at det i nærmeste fremtid vil være stadig flere eldre, forhåpentligvis med mange så friske og raske at de stort seg greier seg selv hjemme. Likevel vil gruppen som ikke klarer seg selv, heller ikke med regelmessig besøk av hjemme-tjenesten, garantert også vokse. Det ville derfor være riktig, nyttig og

velfortjent om den siste «eldre-boligen» kunne oppleves både som en praktisk og ikke minst hyggelig pensjonist-hybel. Med dette kunne man vise respekt for våre eldste som jo alle yngre «står på skuldrene til» i sine aktive liv. Slik botilbudet er i dag for mange eldre med behov for hjelp, kan det nesten sees på som en moderne versjon av vikingenes «Ættestup». Vi dreper ikke våre eldre med å jage dem utenfor et stup, men jeg kan heller ikke se tegn til respektfull takknemmelighet og tilbud om boenheter som signaliserer: «Takk for alt du/dere har bidratt med og som vi andre nå nyter godt av.»

Skjerm bilde av luksuslugar

Lars Kolsrud

Ann-Helen Bjørnstad fikk beste resultat noensinne

-Vi trenger folk med erfaring som mentor for de nye dommerne, sa lederen for teknisk komite i FIG – det internasjonale turnforbundet til Ann-Helen Bjørnstad.

Hun hadde vurdert å legge opp etter 35 år som internasjonal turndommer, men lot seg overtale. Hun angreir ikke. Ann-Helen oppnådde nemlig sitt beste resultat noensinne i den obligatoriske testen turndommerne må gjennom hvert fjerde år.

- Jeg er strålende fornøyd med at hun inspirerte meg til å gå opp, kvitrer Ann-Helen. 99,5 prosent riktig, er det beste hun har oppnådd i en imponerende og lang turn-dommer karriere. -Det triste er jo at jeg ikke lenger treffer andre dommere på min alder, men alt til sin tid.

30 år uten gult eller rødt kort – og dommer-venner over hele verden, er verdier som er verdt å ta med seg.

Landslagssamling som 16-åring

FIGs /TK President Donatella Sacchi og Ann-Helen, foto privat

-For meg har idretten vært veldig viktig, betyr hun, og det er det ingen grunn til å tvile på. Første landslagssamling som 16-åring la også grunnlaget for det som skulle bli et livslangt samliv med Lars. Men det kunne gått galt. I siste året på gymnaset brakk hun ryggen og kunne blitt lam.

-Når kan jeg være tilbake? Var mitt utålmodige spørsmål. Grunnlaget fra turn. Mye gips, tålmodighet og riktig opptrening, var det som skulle til.

Livslang idrettsglede

39 år gammel vant Ann-Helen sitt siste NM. Det ble 10 av dem i alt.

-Da tok jeg også min siste helskrudde salto, minnes

hun i sin livslange idrettsglede.

Og idrettsglede opplever hun stadig som dommer. Mye er endret ved at mer og mer skjer på nettet. Dommerne kan sitte rundt omkring i verden og via skjermen dømme både store og små konkurranser.

- Det blir ikke det samme å sitte ved en skjerm og dømme. Du får ikke med alle detaljer, men det blir effektivt.

Mange konkurranser

I Norge har vi svært mange konkurranser. Norgescup med 230 turnjenter mellom 12 og 26 gjennomføres i Nidaroshallen i Trondheim. Til Lørenskog kommer parautøvere fra åtte land. Nord-Europeisk mesterskap er lagt til Leicester i England. Og Universiaden med 10.000 deltagere i Dusseldorf var også en stor opplevelse for både deltagere og dommere.

Harald Bråthen

Nye medlemmer:

Nils Anton Røine (04.04.1961)

Syverstadkollen 30, 1394 Nesbru, 90936508, niels.roine@norsar.no

Yrker: adm.dir.High North Dev.NORSAR, Kjeller p.t.

NIF, kommunikasjonssjef

VG Sporten, redaktør 1989-1994

VG nett1999-2013

Idrett:

Norsk Toppfotball, adm.dir. 2007-2013

Lillehammer OL-park, styreleder 2018-2023

Idrettens Helsesenter, styreleder 2010-2015

European proff.footballleagues, leder marked, komm.

Per Tøien (10.07.1955)

Betzy Kjeldsbergsv.13,0486 Oslo 41900010, per.toien@gmail.com

Foto NIF

Yrker.

Sport for All i Afrika, leder, 1994-1997

NIF Breddeidrettssjef

NIF Kommunikasjonssjef

NIF leder idrett og samfunn

Idrett:

Basketball, landslagssjef 1982- 1988

Basketball, landslagstrener Kvinner og Juniorer

Korsvoll IL, Leder

Svein Haanshuus (03.01.1948)

Røsslyngvn.4E,3408 Tønsberg 41241123 svein.haanshuus@gmail.com

Idrett:

Norges Bryteforbund, President 1983-1989

NIF, Styremedlem 1990-1996

Leder i 13X Bryte EM og VM

Foto Privat

Arild Solbakken (13.04.1953)

Solbakkroken 32, 2165 Hvam 90872165 arisolba@online.no

Idrett:

President Norges Luftsportsforbund 2011-2013

President European Gliding Union 2023-2027

Aktiv seilflyver (VM 1989)

Konkurransedirektør på nasjonale og internasjonale mesterskap (p.t.)

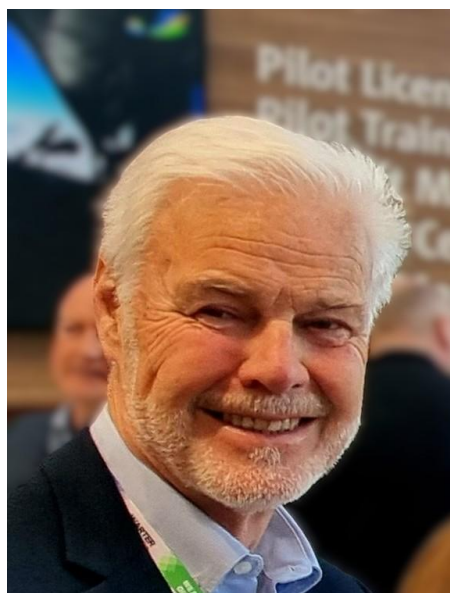

Foto Norges Luftsportsforbund

Egil Stenshagen (09.10.1947)

Adm.Børressensv.18, 0286 Oslo 9095480 egil@stenshagen.no

Yrke: Bilforhandler, Eiendom

Idrett:

Norgesmester Rallycross 10 ganger

Europamester Rallycross 2 ganger

Vålerenga IF, nestleder i 5 år

Zucarellostiftelsen, visepresident, medstifter og bidragsyter

Vålerenga Ishockey, investor, styremedlem etc..

Marit Myrmæl (20.01.1954)

Kokkerudlia 4A, 1343 Høvik 41900024) marit.myrmæl@gmail.com

Foto OLT

Yrke:

NIF/OLT, div avd.lederjobber
LOOC Director of NOC relations
ans NOC services

VM 1997 Sportssjef

Deltatt i 24 OL'er stort sett som
prosjektleder for troppene

Idrett:

EOC styremedlem

Langrenn, deltatt i 4 OL, OL bronse
stafett 1980

Per-Mathias Høgmo (01.12.1959)

Ternevn.1, 1519 Moss 90224285 per.m.hogmo@icloud.com

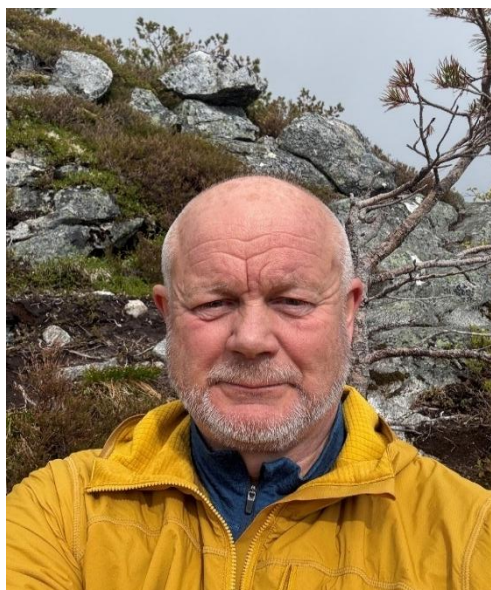

Foto privat

NIVs Ærespris i 2022

Yrke:

Trener Molde - Rosenborg - klubber i
Sverige - etc....

NFF Sportsdirektør

NFF Trener Herrelandslag 2013-2016

NFF Trener Kvinnelandslag 1997 - 2000
(OL-gull)